

מבאר רבתינו

שנה כ"ו גליון כ"ז (אלף רפ"ו) פרשת שמיני
כ"ח ניסן תשפ"ה לפ"ק

לעני מן הגה"צ רבי יחזקאל שרגא צ"ל מנאנא, והרבנית הצדיקת מרת אסתר בת הרר יצחק ז"ל

הדלקה נ: ברוקלין: 7:31 = מאנסי - קרית יואל: 7:33 = לונדון: 7:59 = אנטווערפן: 8:40
מוצש"ב ק: ברוקלין: 9:00 = מאנסי - קרית יואל: 9:02 = לונדון: 9:28 = אנטווערפן: 10:09

מבאר התורה

מבאר התלמוד

ופרסה לא הפריסו טמאים הם

בענין הכנסת אורחים

כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה בטמא הוא לכל (פרשת י"א ו'). רבי קלמן טעללער חותן הגר"ש זאמער ז"ל, כאשר דיברו לא' מב"ב שד"ך, נסע לשם בלי להודיע מי הוא, ובערב הוא בא, ולא כיבדוהו בארוחת ערב, ושאל אם גם הם אין אוכלים, והשיבו שהולכים לישון, ועלה לנות, ויהי כאשר דימו שישן, אכלו הרבה כסעודת שלמה, וביטל העניין, ובאשר השרכן שאלו מה בכך ועל מה זה, השיבו פסוק זה: כי מעלה גר"ה ח"ם, ופרסה, מלשון פרוסה, לא הפריסו, ע"כ בטמאים הם לכל.

וימאן אדם נתון את ישראל עבור בנבולו ויש ישראל מעליו (פרשת חקת). מרומו כאן על שוחט שחם לו המדות שיהודים מצוינים בהם, רחמנים, וגומלי חסדים, זה אינו ראוי להיות שוחט, ובעי למיחש. ופירוש את הפסוק וימאן אדם מרומו על שוחט שנוגד במלך מאדים, וכמו"כ אינו מרצה עבור את ישראל בנבולו, שאינו מקיים מצות הכנסת אורחים, או ויש ישראל מעליו, יש לזהר מלאכול משחיטתו.

רבינו הר"ק משינאווע ז"ע נסע פעם לש"פ פ' נחמו לעיר מיהאלאוויץ עם מסילת הברזל, כשנעצר הקרון באיזה ישוב סמוך לעיר, מקום שלא הכירוהו, ירד מהקרון ונכנס לביתו של השו"ב וביקש מקום אכסניא בביתו, ענתה אשת השו"ב שבביתה אין מכניסין אורחים, ויכול לפנות להראש הקהל שהוא מכניס אורחים, הלך להראש הקהל ונתאכסן אצלו גם ביום השעה באב, למחרתו נסע למיהאלאוויץ וגם כמה מתושבי מקום הנ"ל ובתוכם הראש הקהל והשו"ב, באו לשבות העירה לכבוד האורח, אמר רבינו להראש הקהל, שלדעתו הבשר משחיטת השו"ב הנ"ל היא נבילה, כי שוחט הוא ממדת נבירה, וכשאני עושה חסד ואינו מכניס אורחים, או נבירתו אינו מצד הקדושה. (י"ג אורות ח"א דף ק"ב)

רבי אליעזר אבי הבעל שם טוב ז"ל היה דר בכפר ומכניס אורחים, והושיב אנשים בקצה הכפר, שאם יראו איזה אורח ישלחו אותו לרבי אליעזר, ומי שבא אצלו נתן לו נדבה הנונה כדי שיאכל אצלו בשמחה, פעם אחת שבחו אותו בשמים, ופסקו לנסות אותו, ואמר הם"מ אני אלך לנסותו, ואמר אליהו ז"ל לא טוב שאתה תלך רק אני אלך, ותלך אליהו ז"ל ובא בשבת אחר חצות היום בדמות עני במקלו ותרמילו, ורבי אליעזר היה סבול גדול ונתן לו מיד סעודת שבת, וביום ראשון נתן לו נדבה, ואמר לו אליהו אני באתי לנסותך, ועבור שעמדת בנסיון תוכה לבן שיאיר עיני בני ישראל והוא הבעל שם טוב ז"ל.

אחד בא אל הר"ק מובארזו להתברך בורעא חיי וקיימא, וביקש ממנו הר"ק סך שלשה רובל לפדיון, ואמר לו שבמשך השנה יקפיד שבכל סעודה שיאכל יהיה לו אורח על שולחנו, וביקשו שיברכוהו בורעא של קיימא, הלה קיים ככל אשר צוהו, ולשנה הבאה בא בשמחה לבשר להר"ק שנוגד לו בן זכר, כששמעו בן הר"ק, הוציא מהארון השלשה רוב"כ שנתן לו אז לפדיון, והראה לו שעדיין לא השתמש בהם, ואמר לו: שכשבא אליו בשנה העברה לבקש ברכתו הרגיש בנפשו שאינו יכול לעזור לו, לכן יעצו שיקח בכל יום אורח הגון וצדיק אשר ברכתו תעשה רושם ותתקבל תפלתו, ולכן לא השתמשתי ברמעות כל זמן שלא אשמע שכבר נשעת, כי אם לא תועיל עצתי הרי היא זה גול ביד, ועכשיו נשועת ועצתי עשתה פרי אוכל להשתמש בממון הזה.

פעם אמר הגה"ק מביסקאד זצ"ל שהכנסת אורחים מסוגל לבנים, ופירש בדרך צחות כמה יוכה נער את ארחו, כמה יכילין לכות לבנים, את ארחו, על ידי אורחו, היינו מצות הכנסת אורחים, ורא' משהו אמנו ע"ה שזכרת לבנים ע"י מצות הכנסת אורחים.

(תפארת יואל דף ע"ח)

נערך ע"י: הרב נפתלי יחזקאל פאללאק
רב דק"ק תוספות יו"ט - אנטווערפן
קורות חיי רבותינו חכמי התלמוד [ש"י"ד] / ל"ז
ר' חייא בר יוסף (ה):
מאמרי:

רוב פעמים אנו מוצאים את ר' חייא ב"י מוסר הלכה מרבותיו או מאחרים, אמנם פעמים אחדים מצינו ג"כ שמוסר מאמרים מעצמו, בין בהלכה (ב) ובין באגדה ומהם: אמר רבי חייא בר יוסף, כל שבעת ימי המלואים היה משה מפרק המשכן ומעמידו שתי פעמים בכל יום, שנאמר, תקים, הוקם (ג).

אמר רב חייא בר יוסף: חמרא מולא דמריה גרים (מולו של בעל היין הוא גורם שיינו יחמיץ). שנא' ואף כי היין בוגד גבר ידיר וגו' (ד).

א"ר חייא בר יוסף: עתידין צדיקים שמבצצין ועולין בירושלים, שנאמר ויציצו מעיר כעשב הארץ, ואין עיר אלא ירושלים, שנאמר וגונתי אל העיר הזאת (ה).

א"ר חייא בר יוסף: עתידים צדיקים שיעמדו במלבושיהן, ק"ו מחטו, מה חטה שנקברה ערומה יוצאה בכמה לבושיהן, צדיקים שנקברו בלבושיהן על אחת כמה וכמה (ו).

וא"ר חייא בר יוסף עתידה א"י שתוציא גלוסקאות וכלי מילת, שנאמר: יהי פסת בר בארץ וגו' (ז).

יב. בירושלמי מסי' מגילה פרק א' הלכה י': במה הוא מתמנה [להכתן גדול העומד יום כיפור תחת הכי"כ כשנשמת] : רבנן דקיסרין בשם ר' חייא בר יוסף: בפה. אמר ר' זעיריה דאדא אמרה שממנין זקנים בפה, אמר רבי חייא בר אדא: מתניתא אמרה כן, חזור בך בדי' דברים שהיית אומר ונעשך אב ביד. וכן איתא במסי' זבחים דף ק"ג ע"א: מאי פרת לעולת הקדש, אמר רבי חייא בר יוסף פרת לעולה הבאה מן המותרות. ובירושלמי מסי' כלאים פרק ד' הלכה ד' שמפרש ר' חייא ב"י את כוונת הפסוק בפרשת מסעי (במדבר ל"ב ד) ארץ כנען לגבולותיה [נשראה כמיותר], שכונות הפסוק להגבולות שבדו הכנענים, ור' אמי הקשה עליו וכו'. יג. מדרש תנחומא פקודי סימן י"א. יד. מסי' ב"ב דף צ"ח ע"א. טו. מסי' כתובות דף קי"א ע"ב. טז. שם. יז. שם.

לרבים השואלים:

מי שברצונו לקבל מאמרים הקודמים מסודרים יפנה להמכרת

אלו יעמדו על הברכה שנדבו להוצאות הגליון לזכות אלפי רבבות בני ישראל

קול רנה וישועה באהלי צדיקים

בשמחה רבה ובידראת הכבוד הגנו מברכים ברכת מז"ט לכבוד הגה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א

לרגל הולדת הבן נ"ו

אצל נכדו הרב חיים אלי' בלוס שליט"א

בן חתנו הר"ג הרב שמעון אפרים פישל בלוס שליט"א

בן הגה"צ רבי שמחה ישראל בלוס שליט"א

אבד"ק ר"מ תולדות רפאל קאשוי

המברכים בשמחה: הנהלת קהל אפסי ארץ דנאנאש

דבר בעתו

ספר תשועת צדיקים

חלק שני

לחדשי שבט - אייר

מבאר רבותינו שנה כ"ו גליון כ"ז

אויב וואלט אייער קינד רח"ל געגעסן אין פסח חמץ שאינו גמור,
און כש"כ חמץ גמור, וואלט איר געמאכט אויף אים קולות וברקים!
ווייסט איר אז חילול שב"ק איז אויך גאר הארב?

ווייסט איר אז שב"ק איז יעדע זיבעטע טאג, און נישט נאר
איינמאל א יאר?

נעמט אייך אין די האנט! מאכט א קביעות צו לערנען מיט
אייער משפחה שיעורים אין הלכות שב"ק, נישט צו עובר זיין ח"ו
אויף די הלכות.

תפרסם ע"י מפעל העולמי
גומרת הלכות שבת
למוד הלכות שב"ק

תפרסם לזכות כ"ק אדמו"ר מבלאזוב ריבאטיטש שליט"א

פרשת שמיני תשפ"ה לפ"ק

דער קוואל פון צדיקים

רעציילונגען פון רבותינו הקדושים צו זייער יארצייט

יארצייט פון
הגאון הקדוש מרן
רבי מנחם מענדל מוויטעפסק זי"ע
א' אייר שנת תקמ"ח לפ"ק

רבי מענדלע וויטעפסקער שרייבט אין א בריוו: איך טוה מודיע זיין פון די ענין פון ליכטיגקייט פון הייליג לאנד [ארץ ישראל], וואס דאס איז באקאנט און דארף נישט קיין איבערווייזן, און פון די ביסל וואס איך האב טועם געווען פון דעם, האט דאס מיר אויפגעלאכטן די אויגן. (פרי הארץ מכתב א')

עס איז באקאנט וואס ער ווערט געברענגט אין די הייליגע ספרים, און בפרט אין די ספרים פון רבי מענדלע וויטעפסקער אז ווען א מענטש קומט קיין ארץ ישראל, האט ער אהרן א שיעור שווערע נסיונות און קטרוגים און בלבולים, און אויב ער שטייט דאס אלעס ביי, און גייט דאס דורך, דעמאלסט וועט ער שפירן די זיסקייט און געשמאק פון דאס הייליגקייט פון ארץ ישראל, אין זיין הארץ און אין מח ביים לערנען און דאווענען. (חיים ושלום להרה"ק ממונקאטש זצ"ל, פרשת שלח בד"ה וישלח אותם משה לתור את הארץ)

ווען הרה"ק **מקאברין** זצ"ל איז געווען אמאל ביי הרה"ק **מריזין** זצ"ל זענען דעמאלסט אויך דארט געווען עטליכע געסט משולחים פון ירושלים עיה"ש תו"ב, און דער ריזינער האט זיי געפרעגט פארוואס רבי מענדלע וויטעפסקער האט זיך נישט באזעצט אין ירושלים נאר אין טבריה, און זיי האבן אים געענטפערט פארשידענע תירוצים, אדער ווייל די לופט דארט איז נישט גוט פאר אים, אדער ווייל ער האט מורא פון די אראבער, וואס האבן דעמאלסט פארלאנגט פון אלע אפשטאמיגע פון אשכנז אז זיי זאלן באצאהלן אלטע חובות פון רבי יהודה החסיד, און נאך פארשידענע תירוצים, און די אלע טעמים איז נישט געפאלען פארן ריזינער, האט ער געפרעגט פון הרה"ק מקאברין וואס ער האלט, פארוואס רבי מענדלע וויטעפסקער האט זיך נישט באזעצט אין ירושלים, האט ער געענטפערט זעהט אויס אז ער האט מורא געהאט פון קדושת ירושלים, האט דער ריזינער זיך אנגערופן צו די משולחים און געזאגט: אייר וואס ווי בהמות אין ירושלים נאך קיין שום גרעשע אין קדושת ירושלים, אז זיי טראכטן אז צוליב אזעלכע קלייניגקייטן וואוינט נישט רבי מענדלע אין ירושלים עיה"ש. (מאמר מרדכי סלאנים מ"ד)

הרה"ק בעל אמרי יוסף **מספינקא** זצ"ל האט דערציילט: א יונגערמאן א חסיד פון רבי מענדלע וויטעפסקער האט אים אמאל מכבד געווען צו זיין סדק און מוהל ביי די ברית פון זיין קינד, אבער צום סוף איז דער שווער פון דעם יונגערמאן וואס איז געווען א מתנגד, געקומען און גענומען די מצוה פאר זיך אליינס, און רבי מענדלע האט זיך שטארק געפרייט מיט דעם, און ער האט געזאגט אז יעצט האט ער מקיים געווען די מצוה בשלימות, מער ווי ער וואלט דאס באמת געטון, לויט ווי חז"ל זאגן (פס' ברכות י' ע"א) אויב איינער האט געטראכט צו טון א מצוה, און צום סוף איז ער געווען א אונס און דאס נישט געקענט טון, רעכענט אויף אים דער פסוק ווי ער וואלט דאס אי געטון, אויב אזוי ווערט דאס גערעכענט ווי איך האב דאס געטון בשלימות אינגאנצן. (הקדמת חקל יצחק לספר אמרי יוסף, מאמר א' י')

רבי מענדלע וויטעפסקער האט זיך געפירט זיך צו טובלין אין ים כנרת ראש השנה פאר תקיעת שופר, עס האט פאסירט אמאל אז ער האט זיך דארט פארזוימט נאר א לאנגע צייט, ווען ער איז ארויס געקומען האט מען אים געפרעגט פארוואס ער האט זיך אזוי לאנג פארזוימט, האט ער געענטפערט: די תפלות פון אידישע קינדער גייען דורך דעם ים כנרת, און די יאר האט דער ים נישט געוואלט דורכלאזן די תפלות, צוליב וואס די אידן פון חוץ לארץ האבן נישט געשיקט דאס געלט פון צדקת רבי מאיר בעל הבס פאר די איינוואוינער פון ארץ ישראל, און דערפאר האט ער געדארפט פארזיכערן פארן ים כנרת אז ער וועט ערוועקן די אידישע קינדער אין חוץ לארץ זיי זאלן שיקן געלט קיין ארץ ישראל, און דערפאר האט זיך דאס טובלין אזוי לאנג אויפגעהאלטן. (מרן הגה"צ ממאנאש זצ"ל)

כ"ק אדמו"ר **מתולדות אהרן** זצ"ל האט דערציילט: רבי מענדלע וויטעפסקער האט געזאגט: אויב מען וועט אים לאזן וואוינען איין יאר אין שטאט פקיעין, וועט ער קענען ברענגן משיח צדקנו, און ער האט זיך טאקע באזעצט אין פקיעין, אבער דער שטן האט דאס נישט געוואלט צולאזן, און ער האט געברענגט וועלף אין שטאט פקיעין, און די אראבער פון שטאט האבן געזאגט אז די וועלף קומען צוליב די זינד פון דעם אלטן - רבי מענדלע, און זיי האבן אים פארטריבן פון שטאט. (אוצר ישראל דף קצ"ו)

רבי מענדלע וויטעפסקער איז געווען דער בעל מקריא ראש השנה ביי זיין רבי הרה"ק המגיד **ממעריטש** זצ"ל, איין יאר האט פאסירט אז ער האט נישט געקענט אנקומען קיין מעריטש אויף ראש השנה, און דעמאלסט איז הרה"ק **מבאדיטשוב** זצ"ל געווען דער בעל מקריא, און ווען ער האט געזאגט די ערשטע יתקיעה האט ער תיכף געחלשט, האט אים דער מעריטשער מגיד געזאגט: פארוואס האסטו דיר אזוי דערשראקן, ווייל דו האסט געזעהן אברהם אבינו? דיין חבר מענדל זעהט דאך מער און ער ווערט נישט דערשראקן. (מאמר מרדכי דף מ"ב)

ביי רבי מענדלע וויטעפסקער איז געווען ספעציעל חשוב יעדע שבת קודש עקסטער, און עס האט אויסגעזעהן ביי אים ווי עס איז נאך קיינמאל נישט געווען א שבת קודש פאר דעם, און ווי עס וועט שוין נישט זיין נאכאמאל א שבת קודש. (אוצר ישראל דף קצ"ו) בשם הרה"ק בעל בית אברהם מסלאנים זצ"ל

ווען מרן הרה"ק **מסאטמאר** זצ"ל איז געווען ביים ציון פון רבי מענדלע וויטעפסקער אין שטאט טבריה תו"ב שנת תשט"ו לפ"ק, האט ער דארט ספעציעל שטארק געוויינט מיט א גאר גרויסע התעוררות. (מרן הגה"צ ממאנאש זצ"ל)

תורתו מאירת עינינו וגו' לנו ויושר יליץ בעדינו

פרשת שמני תשפ"ה לפ"ק

הרה"ק רבי מנחם מענדל מוויטעפסק זצ"ל איז געבוירן לערך שנת תצ"ט לפ"ק צו זיין טאטע רבי משה זצ"ל, ער האט נאך זוכה געווען צו זעהן דעם הייליגן בעש"ט זצ"ל, ער איז געווען א תלמיד פון הרה"ק המגיד ממעריטש זצ"ל, און אויפן באפעל פונעם מעריטשער מגיד האט ער געפירט און מדרין געווען א עדה חסידים אין זיין געגענט וויטעפסק, און האט זיי ארויפגעברענגט צו מדריות אין קדושה וטהרה וחסידות, און ער איז געווען באקאנט מיט זיין געוואלדיגע קדושה וטהרה, און מיט זיין גרויסע ספעציעלע ענינות, זיך האלטענדיג גאר קליין, שנת תקל"ז לפ"ק איז ער ארויף קיין ארץ ישראל, און האט זיך באזעצט אין שטאט טבריה תו"ב, ער איז נסתלק געווארן א' אייר שנת תקמ"ח לפ"ק, זיין הייליגער ציון געפינט זיך אין שטאט טבריה תו"ב.

הרה"ק רבי ברוך **ממעריבז** זצ"ל האט אמאל געשיקט בעטן פון רבי מענדלע וויטעפסקער ער זאל אים שיקן די טעם פון ארץ ישראל, האט ער אים צוריק געשיקט זאגן דורך א שליח: עס שטייט אין פסוק פרשת שלח (במדבר י"ד ז') טובה הארץ מאד מאד, און אין מסי' אבות זאגן אונז חז"ל (פ"ד מ"ח) מאד מאד הוי שפל רוח, דער ענין איז, אז ווי מער א מענטש איז משיג און פארשטייט ווי נידריג ער איז, קען ער דעמאלסט זעהן מער די מעלות פון ארץ ישראל, און דערפאר אויב איז מען מקיים דעם מאד מאד הוי שפל רוח, וועט מען מער און מער קענען זעהן אז טובה הארץ מאד מאד. (אמרי יוסף פרשת לך לך)

ווען מען פלעגט ברענגן ספרים צו רבי מנחם מענדל **מוואראק** זצ"ל ער זאל דאס קויפן פלעגט ער אריינקוקן אין עטליכע בלעטער פונעם ספר. ווען מען האט אים געברענגט דעם ספר פון הארץ פון רבי מענדלע וויטעפסקער האט ער בכלל נישט אריינגעקוקט אין דעם ספר נאר דאס תיכף געקויפט, ווען מען האט אים געפרעגט פארוואס ער האט נישט אריינגעקוקט, האט ער געענטפערט: דאס בין איך אליינס. (בשישים חכמה דף ש"ג אות א')

הרה"צ רבי **יואל אשכנזי** זצ"ל פון טבריה תו"ב האט דערציילט: ווען רבי מענדלע וויטעפסקער איז געפארן קיין ארץ ישראל, איז ער געפארן מיט א שיף פון שטאט גאלאץ קיין איסטאמבול, און עטליכע הונדערט חסידים האבן אים באגלייט, ביים בארטן פון גאלאץ איז געווען עטליכע נייע שיף וואס זענען געווען גרייט צופארן, און צווישן זיי איז אויך געווען א אלטע שיף, און רבי מענדלע וויטעפסקער האט אויסגעוועלט צו פארן דוקא אין א אלטע שיף, און די חסידים האבן בכלל נישט געטראכט וואס ער טוט מיט דעם, און וואס זיין כוונה איז, און די שיף איז געפארן זייער רואיג ביז קיין איסטאמבול אהן קיין שטרויכלונג, ווען מען איז געפארן האבן די שיף קאפיטאנים פארציילט, אז זיי האבן נאך קיינמאל נישט געהאט אזא רואיגע שטילע נסיעה, אויסער איינמאל ווען הרה"ק רבי אלעזר רוקח **מאמטשרדאס** זצ"ל בעל מנשה רוקח איז אמאל געפארן מיט די שיף, האבן די חסידים פארשטאנען פארוואס רבי מענדלע האט דוקא אויסגעוועלט צו פארן דוקא מיט די אלטע שיף, ווייל ער האט געשפירט די הייליגקייט וואס רבי אלעזר רוקח האט דארט איבערגעלאזט.

און ווען ער איז געפארן פון איסטאמבול קיין חיפה מיט א אנדערע שיף, האט דער ים גאר שטארק געשטורעמט, האט רבי מענדלע זיך אנגערופן: רבונו של עולם, זאלסט מיר געדענקן אז ווען איך בין געפארן זיך געזענענען פון הרה"ק רבי פנחס **מקאריץ** זצ"ל און הרה"ק רבי נחום **מטשערנאביל** זצ"ל, און רבי נחום מטשערנאביל האט לכבודי אויפגעריימט די הויז, און ער האט געזאגט אז ער רוימט אויף די הויז פארן מלך ישראל, האב איך געהאט א גרימעניש אין בויך, נישט קענענדיג דאס לייזן, זענענדיג ווי א תלמיד פון **בעש"ט** הק"י, זצ"ל באדינט מיר, און איך האב געשוויגן, זאל די זכות מיר גייטשטין אז איך זאל קענען אנקומען בשלום צו ארץ ישראל, און די ים האט זיך בארואיגט פונעם שטורעם.

(אוצר ישראל ח"א דף קצ"ו)

מתוך צוואת נשיא כוללנו כ"ק הגה"צ אבר"ק צעהלים זצוק"ל

יובא דהילולא ז"ך ניסן - נתקת בספרו מגדלות מרקמים **תשיצה** קודם הטהרה יתנו ממעות הנשאר אחרי ארבע מאות ניקעלס לצדקת ארץ ישראל, ויאמרו הפסוק שבפ' חיי שרה וישמע אברהם אל עפרון וגו' עד סוף הפסוק, ואחר הטהרה ואחר קריאת הרברים הנ"ל יתנו עוד הפעם ממעות הנ"ל ארבע מאות ניקעלס לצדקת ארץ ישראל, ויאמרו עוד הפעם פסוק הנ"ל, והמעות הנ"ל יתנו לקופת ארץ ישראל הנשלה לתלמידי חכמים דרשם [וכו'], כל הוני ורכושי הנשאר אחרי שייך לזוגתי תחי' חוץ מהספרים שהם יומכרו, והמעות יתנו לקופת ארץ ישראל הנשלה לת"ח דרשם, גם המלבושים שלי שיכולים למכרם יומכרו והמעות יתנו לקופת ארץ ישראל.

מתוך דרשת נשיא כוללנו כ"ק אדמו"ר בעל ברך משה מסאטמאר זצוק"ל

יובא דהילולא כ"ז ניסן
איך האב דא א בריוו וואס דער שינאווער רב ז"ל שרייבט פארן זיידן בעל קדושת יו"ט, אין נאמען פון צאנזער זיידן ז"ל, אז, און איך די בני חוץ לארץ ליגט א חוב אויסצוהאלטן די עניי ארץ ישראל, אז זיי זאלן קענען לערנען און עוסק זיין בתורה ועבודה, יעדער איז מחויב דערוי או אויסנאם.

פינת המאיר

ליקוט בענין מעלת צדקת רבי מאיר בעל הנס לעניי ארץ ישראל

כ"ק אדמו"ר בעל ברך משה מסאטמאר זצוק"ל

יובא דהילולא כ"ז ניסן

איך האב דא א בריוו וואס דער שינאווער רב ז"ל שרייבט פארן זיידן בעל קדושת יו"ט, אין נאמען פון צאנזער זיידן ז"ל, אז, און איך די בני חוץ לארץ ליגט א חוב אויסצוהאלטן די עניי ארץ ישראל, אז זיי זאלן קענען לערנען און עוסק זיין בתורה ועבודה, יעדער איז מחויב דערוי או אויסנאם.

תפרסם ע"י ידיד כולל שומרי החומות לצדקת רבי בעל הנס

פאר א פוסקע רופט: 718.243.2495

מבאר רבותינו שנה כ"ז גליון כ"ז

ימי הספירה

ענינים שונים ומנהגים
לימי הספירה

עובדות ואמרות הצדיקים בענינא דיומא

לאכול מצה וקניידלעך בימים אלו:

מנהגו של הרה"ק ממונקאטש זצ"ל הי' שבכל עת שנטל ידיו לסעודת פת הן בחול, והן בשבת אכל מצה, ואפילו שבמשך השנה לא נטל ידיו רוב פעמים, עכ"ז בימים אלו נטל ידיו רוב פעמים, ואמר שעושה זאת מפני חביבות המצה, כדי שיוכל לאכול המצה ומיכלא דאסוותא. (דרכי חיים ושלום אות תרל"ט)

ומנהג לאכול מצה בכל סעודות שבת בשבתות שבין פסח לעצרת. (מנהגי בעלזא)

הרה"ק ר' דוד מלעלוב - ירושלים זצ"ל הי' מקפיד ע"ז מאד, ופעם בנסיעתו למירון שכחו לקחת עמו המצות, וחזר בדרך ארוכה כמהלך יום כדי לקחת המצות. (מועדי קודש שבועות קע"ט)

הרה"ק רא"ז מקרעטשניץ זצ"ל נהג בכל עת ובכל יום מפסח ועד חג השבועות שנטל ידיו לסעודה אכל גם פרוסת מצה לחביבות המצות. (רא דעובדא קל"ה)

כמו בחולה בעת עסקו ברפואות אסור לו לאכול מאכלים גסים, ואחר שהלך החולאת אף שמותר לו לאכול, מ"מ צריך עוד איזה ימים ליקח מהרפואות כדי שלא תחזור החולאת, כמו כן אצל מצה של פסח שנקרא מיכלא דאסוותא, והוא לרפואה מכל החולאים, ע"כ נוהגין לאכול גם אחר הפסח קצת מהמצות שהם לרפואה. (גדולת מרדכי)

נוהגין לאכול קניידלעך שנעשה מקמח מצות שנשארו מחג הפסח בשבתות אלו. (מחזור דברי יואל)

בשב"ק ימי הספירה יטור את עצמו:

והנה השי"ת נתן לנו ימי הספירה לטהר את נפשותינו מכל סיג ופגם והם בחי' ז' נקיים, והם שצריכין ז' שבועות, משום הפלגת הטומאה כמ"ש האו"ח פ' אמור ע"ש, ואמרו"ר זללה"ה [בעל אמרי יוסף] הי' רגיל לומר, משום דכל ימי השבוע האדם טרוד בפרנסתו, וע"כ צריכין ז' שבועות, שיש בהם ז' שבתות, שבש"ק יוכל לטהר את נפשו, וזה פירוש הכתוב שבע "שבתות" תמימות תהיינה עכד"ק. (חקל יצחק)

צריך לצפות על חג השבועות:

הנה ענין הספירה הם בכוונה הזאת, שצריך לספור הימים והשבועות לצפות וליחלות על יום חג השבועות, שהוא זמן מיוחד הנעלה בעליונים, ע"י המעשים טובים והקדושה וטהרה של בני ישראל, כי אך זה יסוד כל תקוה וכל ישועה שבעולם, כמ"ש שברתי לישועתך ד' כנודע. (תפארת שלמה)

אין לאכול לפני ספירת העומר:

איתא באו"ח (סי' תפ"ט ס"ד) כשהגיע הזמן לספירה אסור לאכול, ואפילו התחיל לאכול פוסק וסופר ע"ש, וזה מרומז בפסוק לא תאכלו על הד"ם, והד"ם עולה מ"ט רומז למ"ט ימי ספירה, וזהו לא תאכלו על הד"ם בזמן הספירה וע"י באור החיים מ"ש בזה, ועולה יפה גם לדברי, כי הספירה הוא תיקון לחטא אדה"ר אכ"ר. (חקל יצחק)

כל הברואים סופרים ספירה בכל יום:

דע שכל העולם מדברים בספירה בכל ימי הספירה, הם מדברים רק מהספירה של אותו היום, ומי שהוא מבין יוכל לשמוע ולידע זאת אם יטה היטב לסיפורי דבריהם ישמע שהם מדברים רק מספירה של אותו יום. (ליקוטי מהר"ן, קפ"ב)

פ"א אמר היהודי הקדוש מפרשיסחא זי"ע, שכל הברואים מוכרחים לספור בימי הספירה בלשוניהם מספר הימים, אף עכו"ם, והי' לפלא בעיני השומעים, ולקחו במכויין עכו"ם אחד לביתו והי' עמו כל מעת לעת, ושמועו כל מה שידבר, וסיפר להם מעשה שהי' לו עם בהמה שמכר בעד סכום דוקאטין וסכום הזוהבים, ושמועו מן העכו"ם הזה מספר הספירה. (קדושת היהודי דף קל"ו)

כל יום יתקן דבר אחד מהמ"ח דברים:

ימי הספירה כל יום הוא לתקן מדה אחת ממ"ח דברים שהתורה נקנית בהם, ויום אחד העוף הוא לחזור ולשנות אותם. (חידושי הר"מ)

שלא להעמיד פרחים המריחים:

שמעתי מנהג נאה שנהגו בגליל התחתון, שלא להעמיד פרחים מריחים על השולחן כל ימי הספירה, ומתחילים בזה בחג השבועות, להנות מריח בחג מתן תורה. (אלף כתב תתק"ז)

לכתוב באגרת מספר היום:

מנהג ישראל תורה שכותבין באגרות למספר בני ישראל, לפי שאסור להסיח דעתו מהספירה שצריכין להיות שבע שבתות תמימות, וכמו שכתוב בזהר הקדוש דצריך דלא יתאבד מיניה חשובנא דא, וכן נהגתי בעצמי לומר כמה פעמים ביום בלי ברכה היום כך וכך לעומר. (מנחם ציון, להרה"ק רמ"מ מרימנוב זי"ע)

גשמי ברכה:

הגשמים שהם מפסח עד עצרת הם רפואה גדולה לכל התחלואים שאין כמוהו בכל הרפואות, היינו לעמוד ראשו מגולה קצת על הגשם שיורד עליו, גם לפתוח פיו שירדו לתוכו, ומעצרת ואילך יש מהם טובים לרפואה, היינו הזורדים בזמן שהארץ צריכים להם אז הם טובים לרפואה, [אולם מפסח עד עצרת כולם טובים]. (אמרי פנחס, שבת ומועדים אות ש"ה)

ראיתי אצל זקני הק' [מטאהש], שהיה דרכו בימי הספירה כשירד הגשם, היה מגלה זרועותיו, ופתח פיו, לרחוץ את עצמו בגשמי ברכה, ואמר שכן נהגו צדיקים, וגם היה דרכו ליתן מגשמי הספירה לצרכי רפואה לאנשי שלומיו, וכידוע מהרה"ק מקאריץ זי"ע. (זמירות מועדי קדשך, טאהש)

סיפר מרן רבינו [בעל ויחי יוסף מפאפא זצ"ל] דפעם ראה את אביו מרן הויגד יעקב זי"ע כשירדו גשמים בין פסח לעצרת, שמרים ראשו בחוץ כלפי מעלה, ופותח את פיו כדי שייכנסו בתוכו טיפות הגשם. ואמר רבינו שבשעתו לא ירד בשום אופן לסוף דעתו וכוונתו של אביו בזה, אך לא הרהיב לשאול אותו על כך מפני יראת הכבוד. רק אחרי ימים רבים כשנודמן לידו הספר מדרש פנחס מהרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע מצא כתוב בו שהגשמים מפסח ועד עצרת הם רפואה גדולה לכל התחלואים שאין כמוהו בכל הרפואות, והיינו לעמוד ראשו מגולה קצת תחת הגשם שיורד עליו, ולפתוח פיו שירדו לתוכו. ונוכח אז לראות עד היכן הגיעה מדת אמונתו של אביו בכל דברי הצדיקים. (אוצר שיחות יקרות ויחי יוסף, דף י"ז)

יתקן אפילו דברי עוז' באלו הימים:

וספרתם לכם, שמעתי מא"א [רמ"ז מווינקוב, בן הרה"ק מאפאטא] זלה"ה וספרתם, מלשון ספיר ובהירות, לכם היינו להאיר אפילו הבחינה לכם, ע"ד אומרים ז"ל (פסחים ס"ח ע"ב) ביו"ט צריך להיות בבחינת חצי לה' וחצי לכם, וזהו וספרתם לכם, להאיר אפי' הבחינה לכם, לאכללא שמאלה בימינא, לכון בלתי לה' לבדו. (ילקוט אוהב ישראל)

לימוד ספר משלי ואבות:

ואחשבה שעל כן נתייחדו הימים ההם לדורות להציל את ישראל, ולסעודם בתיקון נפשם ולכם לשמים עד בא יום חג השבועות אשר בו ניתנה התורה, והוא יום רצון, וצריך הכשר וטהרה לקדשו בימי הליבון האלה, וע"כ הנהיגו קדמונינו להגות בימי הליבון ההם בספר משלי ומסכת אבות, להכין לבם להתנהג בחסידות כנודע. (תורת משה אלשיך, שמיני כ"ב ט')

למנצח בצורת מנורה בימי הספירה:

בס' עקרי הד"ט (סי' כ"א אות י"ד) הזכיר לטובה בשם אגרת הרמב"ן, דכל ימי העומר כשאומרים ברכת כהנים, אם יאמר היחיד מזמור אלקים יחננו ויברכנו יצליח במעשיו, ואם יסתכל בצורת המנורה שבו לא יהיה ניזוק כל אותו היום, וסיים דטוב לאמרו בכל יום. (אלף כתבאות רמ"ד)

בבר שומעים שדופקים לסליחות:

מרן הרה"ק רבי אשר הגדול זיע"א מסטאלין אמר: מי שהוא בר דעת, כשעומד מהסדר (ליל פסח) יכול לשמוע כבר שדופקים לומר סליחות. וכשסיפר כל זה נכדו רבינו הקדוש מקארלין זצוק"ל, סיים על זה מאותו ענין, מה שתקף אחר פסח, קוראים את הקריאה של יום הקדוש בפרשת אחרי. (ילקוט מאמרים לשב"ק סטאלין, דף רכ"ד)

עירבדא דשמיאל

סיפורי צדיקים שנשמעו מאת מרן הגה"צ מנאנאש זצ"ל ורפון

אלף תפא. הרה"ק רבי ישעי' מקרעסטער זצ"ל [יודעה'ג' איר] ה' נוהג ליסע בכל שנה אחרי חג הפסח לציון קדשו של הרה"ק מצאנו זצ"ל, וכאשר במשך השנים נעשה מפורסם לפועל ישועות בקרב הארץ, ולא כל אחד ה' יכול ליסע אליו מכל המדינות לעיר קרעסטער, ע"כ כאשר ידעו שהוא בדרך בחזרה ושוב מעיר צאנו העמידו הצוג [המסילת הברזל] בעיר קאשוי, והרבה אנשים באו להטאציאן ובקש'ש ממנו שיעמוד עצמו אצל החלון, ועל ידי זה זכו לראות צורת קדשו.

ובשנה האחרונה לחייו [שנת תרפ"ה לפ"ק] כאשר ה' בדרכו, והצוג העמיד עצמו בעיר קאשוי, והביט על האנשים שנתאספו לכבודו, וה' אז ציבור גדול ורב, וה' כמו שאומרים שווארץ פון מענטשען, והרגיש הרה"ק שזימק לו העין הרע מציבור גדול כ"כ, התבטא ואמר: עס זענען דא מענטשן ווי מאן, והגיע לו חום [פיבער], ונחלש מאוד. וכאשר הגיע לביתו נחלה ל"ע מאוד במחלה בדם [בלט אינפאקציע], ואז לא ה' עוד תרופות לזה כמו היום, והעצה היחידה אז להציל את חייו ה' ליתן בתוך גופו הק' מים הרבה, וה' לו מזה יסורים גדולים עד אין לשער, וכל הזמן התבטא באנחה: אוי ווי גוט, אוי ווי גוט, שכוונתו ה' שאין יכול לסבול היסורים הגדולים, אולם הוא דבר טוב מכיון שבא מהש"ת. (מפי הרה"ק ר' ישראל בריעף דל)

אלף תפא. ידוע אשר הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנא זצ"ל לא נסע בדרך כלל על חדר רק ביום ערב שבת קודש לעת ערב, באמרו שאז האויר מוזק ויכול לנסוע בדרכו. ופעם אחד כאשר רצה לנסוע לאיזה מקום ולשבות שם על שבת קודש, ועלה חשש בלבו שמא לא יגיע למקום חפצו לפני כניסת השב"ק, ואח"כ כאשר הגיע התבטא ואמר: שרגליו נעשו נפוחות ממחד שלא יגיע לפני שב"ק [בלש"ק: פאר מרדכי איז געשוואלן געווארן די פוס פאר פחד, וואס ער האט מורא געהאט ער וועט נישט אנקומען אויף שבת].

אלף תפא / בהיכל קדשו. מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל לא ה' יורד בארה"ב בדרך כלל לפני התיבה לאמירת הלל בראשי חודשים [לאחר שנחלה ל"ע בשנת תשכ"ח אכן ירד על פי רוב לפני התיבה לאמירת הלל], אולם שונה ה' יום ב' ד"ח אייר, שאז ירד לפני התיבה לאמירתה. [וכדרכו בקודש תמיד לא עשה עסק מזה בפומבי, ולא כדבר שנראה כיצא מן הכלל, אולם כמה שנים ראיתי זה דיוקא ביום הזה, וה' לי פליאה גדולה, אולם לאחר זמן מצאתי בזה"ק [במדרש דף ק"י ע"ב] לאחר שמפרש פסוקי הלל ודל: ת"ח לא אשתכח מניינא ברו בישראל דאתברכן ביה כתיב מניינא ושל וסו הראשון של חודש השני - חודש אייר, דהאי מניינא לאתברכן הוה ולאשלא שלימיתא דעלמין הוה, ובאתר דברכאן נפקין אתמנו, דכתיב באחד לחודש השני, דאיהו זיוא דברכאן דעלמא, דמניה נפיק זיוא לעלמא, ועל דא אקרי חודש ז"ו, דזיוא דכלא נפיק מניה ע"כ. היינו שבינים א' אייר יוצא זיוא וזיוא לכל העולם, והעולם מתברך מזה, ואפשר י"ל בכוננת קדשו לירד לפני התיבה לאמירת הלל דיוקא ביום הזה, בדואר יש חילוק גדול בזה העבודה כשאמרה לפני התיבה בתור שלי ציבור, מאשר יאמרה על מקומו. [וגיסי הרה"ק רבי אלימלך יודא לאנדא שליט"א אמר לי שהוא ראה זאת גם ביום ב' ד"ח חשוון, ואפשר שזהו לפי המהלוקת אימתי נקרא חודש השני לחשבון בריאת העולם].

אלף תצ / בהיכל קדשו. בשנת תשט"ו לפ"ק כאשר הייתי עם מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל בארץ ישראל וזכיתי למשכו בקודש, הגיע מרן זצ"ל בשערי ירושלים עיה"ק תר"ב לפנות ערב ביום ג' פרשת חק"ק, ולמחרת ביום ד' בבוקר עלה על הגג של בית מדרשו ברחוב יואל, אשר משם ה' אז היכולת לראות את מקום המקדש הנחרב בעוה"ר, וקרע מרן זצ"ל קריעה על כמה מבגדיו, וכן על הכתונת, ובכה בכי תמורורים על חורבן הקודש והמקדש. הרבנית הצדיקת צ"ה אמרה לי אז, שמרן זצ"ל מקפיד שאינו אוכל מאכלי בשר ביום הראשון שנמצא בירושלים עיה"ק, מחמת אבילות ציון וירושלים.

אויב עס מאכט זיך א פראבלעם אין שטוב שב"ק, און מען דארף רופן א גוי דאס צו טון, ווייסט איר וויאזוי צו רעדן מיט אים, און נישט עובר זיין חס ושלום אויף א חשש פון אמירה לעכו"ם, סיי דורכן זאגן וואס צו טון, אדער אפילו דורך א רמז?

און אז מען טאר אים נישט ווייט ווי עס ליגט די געלט וואס מען וויל לא געבן, צוליב איסור מלקח וממכר?

און ווי אויך אויב איינער וואס האט הנאה פון דעם איז א חולה אדער א קינד, וואס מען דארף וויסן ווי אלט דאס קינד קען זיין. דאס אלעס דארף מען פרעגן פון א פוסק ומורה הוראה מובהק, מען זאל ח"ו נישט נכשל ווערן אין איסורי שב"ק.

נתפרסם לזכות כ"ק אדמו"ר מצאנו שליט"א - ב"פ
מגדולי מכונים אורחים בדורינו

אדם אם היה עובר בין הקברות, והיה יודע שצדיק קבור שם, צריך להזכירו במעשיו, אמר שלמה (משלי ד' ז) זכר צדיק לברכה. (פסק"ר פ"ב ס"א)

פארט איר אויף קבר צדיקים ווי אימער אין דער וועלט?

די עיקר השתחוות ב"י א ציון פון א צדיק איז נאכצואגן שמועות ועובדות מופי כמובא בספסא"ק. איר צאלט אזויפיל געלט פאר די נסיעות, קומט נישט אן צום ציון ווי א פרעמדער, מיר וועלן אייך צושטעלן א קובץ "לספר בציין" מיט געקליבענע סיפורים מיוחד פאר די ציונים ווי איר פארט. אזוי ווי איר וועלן מ'חליט צו פארן אויף מקומות הקדושים, רופט אריין צו מערכת "מבאר רבותינו" און מיר וועלן אייך צושטעלן בעזשה"ת א קובץ לויט אייער פארלאנג. 718-218-6817

פועל'ט אלעס גוטס

אוצרות הבאר

ספרים חדשים שהגיעו להמערבת - עפ"י סדר הא"ב

ספרים חדשים של ממלכת התורה "עוז והדר"

ד. רפא. באר מים חיים / המבואר, ויקרא

הספר הקדוש והמפורסם מאת הרב הקדוש והנורא רבי חיים ממשערנאוויץ זצ"ל, יצא לאור ברוב פאר וחדר במהדורה חדשה ומפוארת, באותיות מאירות עינים, תוספת אלפי מראי מקומות וציורים, פתוחות ראשי תיבות וקיצורים, הקטעים חילקו לפסקאות קצרות, גם סימני פיסוק ונקודות, תוספת בחרת משה, עם ביאורי החסידות וציורי החסידות, ביאור דברי הק', והרחבת הענינים הנושאים ונותנים בדבריו. כעת יצא לאור על סדר ויקרא. שנת תשפ"ה לפ"ק. (שפ"ד עמודים)

ד. רפא. מור שו"ע הלכות כתובות / המבואר מתיבתא, סי' ע"ו-פ"א

מור שו"ע אה"ח הלכות כתובות והנ"ח על דהך, נדפס מחדש באותיות מאירות עינים, ובו כמה מדורים להקל על הלומד: ביאור השו"ע, ביאור משולב בדברי רבותינו המבאר ורמ"א, עמוד מול עמוד, עפ"י סוגיות הנב' וראשונים, ומפרשי השו"ע, עם מקורות והערות, בתוספת מכוונות והקדמות להחלכות. ביאורי הבית שמואל וביאורי חלקת מחוקק, כל דבריהם מתבארים לעומק. עם אבני מילואים עם מקורות והערות, עם מור בריור הלכה הבולל בריור יסודות ההלכה מכלול השמות והדעות מ"מ קושיות ותירוצים, הערות והארות, מדברי רבותינו הראשונים והאחרונים בהלכות כתובות, עם תמצית ההלכה וסיכום השיטות. י"ל ברוב פאר וחדר סימני ע"ו - פ"א בכרך אחד. שנת תשפ"ה לפ"ק.

ד. רפא. מור שו"ע הלכות כתובות / המבואר מתיבתא, סי' פ"ב-פ"ז

מור שו"ע אה"ח הלכות כתובות והנ"ח על דהך, נדפס מחדש באותיות מאירות עינים, ובו כמה מדורים להקל על הלומד: ביאור השו"ע, ביאור משולב בדברי רבותינו המבאר ורמ"א, עמוד מול עמוד, עפ"י סוגיות הנב' וראשונים, ומפרשי השו"ע, עם מקורות והערות, בתוספת מכוונות והקדמות להחלכות. ביאורי הבית שמואל וביאורי חלקת מחוקק, כל דבריהם מתבארים לעומק. עם אבני מילואים עם מקורות והערות, עם מור בריור הלכה הבולל בריור יסודות ההלכה מכלול השמות והדעות מ"מ קושיות ותירוצים, הערות והארות, מדברי רבותינו הראשונים והאחרונים בהלכות כתובות, עם תמצית ההלכה וסיכום השיטות. י"ל ברוב פאר וחדר סימני פ"ב - פ"ז בכרך אחד. שנת תשפ"ה לפ"ק.

ד. רפא. מור שו"ע הלכות שבת / המבואר מתיבתא, רמ"ה-ה"ב

מור שו"ע אה"ח הלכות שבת והנ"ח על דהך, נדפס מחדש באותיות מאירות עינים, ובו כמה מדורים להקל על הלומד: ביאור השו"ע, ביאור משולב בדברי רבותינו המבאר ורמ"א, עמוד מול עמוד, עפ"י סוגיות הנב' וראשונים, ומפרשי השו"ע, עם מקורות והערות, בתוספת מכוונות והקדמות להחלכות. ביאורי מ"מ וביאורי והנ"ח, כל דברי רבותינו הנב' ומ"מ מתבארים לעומק. עם פרי מדרש המבואר עם מקורות והערות, עם מור בריור הלכה הבולל בריור יסודות ההלכה מכלול השמות והדעות מ"מ קושיות ותירוצים, הערות והארות, מדברי רבותינו הראשונים והאחרונים בהלכות שבת, עם תמצית ההלכה וסיכום השיטות. י"ל ברוב פאר וחדר סימני רמ"ה - ה"ב בכרך אחד. שנת תשפ"ה לפ"ק.

ד. רפא. לקוטי הלכות - ברסלב, רמ"ב

הספר המפורסם לקוטי הלכות מדר"ק רבי נתן מברסלב זצ"ל אשר כתב עפ"י פקודת רבו הרב הקדוש רבי נחמן מברסלב זצ"ל לברו ולחשוב בכל הלכה משו"ע למצוא סמך וטעם בכל הלכה בדרך הכמה ואמת ומכר השכל, ונצות נפלאות והתחזקות עצום להתקרב להש"ת בכל דרגא ודרגא שזוא, י"ל כעת כך ארץ ארץ, בהמדרה חדשה, מקורות ומאורות עינים, בתוספת ביאור המשולב בתיבותיו הק' עם הערות וציורים וחדרה התענינים, עם תיקוני טעויות ושיבושים, בתוספת אלפי מ"מ וציורים, עם כותרות משנה. שנת תשפ"ה לפ"ק. (תק"י עמודים)

ד. רפא. אגרות דבי רב / קאשוי

אוסף מכתבי קודש הכתובים ע"י כ"ק אדמו"ר רבי רפאל בלום קאשוי זצ"ל, תוכו רצוף אהבה דברים ונעימים, אגרות שלומים ומכתבי תורה, הסכמות והמלצות, הוראות והדרכות, דברי מוסר והוראה ישרה, ועוד הרבה ענינים, אשר העלה על הכתב למשך קרוב לשבעים שנה, למען נלמד מהם קצות דרכיו, ומהם נקח לעבוד את ה' בדרך אשר תורה לתלמידיו ויורדיו ומעריציו. הכל נסדר בסדר אה ויאה כמנה מדרים דבר דבר על אופני ומקומ, י"ל ברוב פאר וחדר ע"י חברת שערי שמים, שנת תשפ"ה לפ"ק. מאנסי צ"ו. (תשכ"א עמודים)

ד. רפא. אגרות הנצח / וידעישוב, סיפורים ח"ג

תוכו רצוף אהבה, שחיות קודש, עובדות וסיפורים מגדולי הצדיקים הדורות זצ"ל, אשר נשמעו במשך השנים מאת כ"ק אדמו"ר רבי נפתלי צבי לאבין זצ"ל מוידעישוב, אשר מסר בדיקנות מרובה בעתים והמנים שמים, מאשר שמעו ודלה מאת צדיקי ונגדולי דור הקודם, חסידים ואנשי מעשה ונאמרי הדעות שבוירשלים עיה"ק, נערך ונסדר ברוב פאר וחדר לפי סדר יומא הדיואלא של הצדיקים, כעת י"ל חלק שני על חשמי איר - סימן, ע"י מבין אור הנצח, שנת תשפ"ה לפ"ק. ברוקלין צ"ו. (ת"ב עמודים)

ד. רפא. אין קאמף קעגן השכלה / זכרון יעקב ח"ג, אידיש

היסטאריע פון די אידישע לעבן און רפאלאנד במשך די יארן תרס"ו - תרמ"א אונטערן צאר. די פארגאנגענע וועג און פארוואס זענען זיי פארגעקומען, ווי אזוי האט זיך וועלטלעך געווען ערשטן טראץ די שטרענגע רויסישע צענזור, פארוואס האט זיך פארשלאגן די וואלשעניע ישיבה, וואס איז דאס די שווארצע כוירא פון קאנוא, באשרייבונג אויף די פאראבאט אויף חרדים, שחיבת און רבנים, און דער קאמף פון ערליכע אידן דערקענען, דאס גרינדונג פון די ערשטע כולל אין ליטא, דער געקעגן פון ציונות, און די שארן וואס עם האט חתך גענעקענט פאר אידן אפילו בנשמיט, דאס און נאך באשעפטיגט ענינים, וואס דאס אלעס איז באשריבן געווארן דורכן שרייבער קון עסקיני ציבור הדר"ר יעקב ליפשיץ ז"ל די ימינו פון הגאון רבי יצחק אלהן ספעקטער זצ"ל. יעצט ערשינען דריטעל טייל - אינטערסאנטסטער באגר פון אלע דריי. געשריבן אויף א גרינגער אידישע שפראך. ע"י מבין אה"ח אה"ח, שנת תשפ"ה לפ"ק. מאנסי צ"ו. (608 עמודים) הפצה ראשית נר למאור: 718-384-1324

ד. רפא. אמונתך בלילות / עניני אמונה

כולל בו באורות קודש, דברים יקרים ונעימים, מספרי רבות'ק זצ"ל אשר נעתיקו ככתבים וכלשונם להתחזקת האמונה ובטחון גם בזמנים קשים בבחינת לילה ברוחניות ובגשמיות, והלחמין שחלב לטובה, והלשונות הידניים, והלשונות באמונתו בחסדי הש"ת, הוסיף עלינו כל היום, ועניני השוהב והתקן הנפש מתוך הכנעה וענות השפחה, דברי מוסר והתחזקות להש"ת, אוצר מלא באמונה ובטחון, עם מפתחות הענינים מפורט, נערך ונלקט ע"י הרה"צ רבי מאיר שניענעבאלד שליט"א אב"ק האגאפאל, שנת תשפ"ה לפ"ק. ברוקלין צ"ו. (תתקכ"ב עמודים) הפצה ראשית נר למאור: 718-384-1324

ד. רפא. היסטאריע פון אידן אין אייראפע

איבערבליק אויף דער אלגעמיינער און אידישע היסטאריע, געאגראפיע פון די מורח אייראפעאישע לענדער, ראיאנען, מלוכות, אימפעריעס, מיט בילדערע מאפס און איילוסטראציעס. דייטשלאנד, אונגארן, פוילן, לאטוויע און נאך. פון תקופת החורבן, נאנעם מאפס און דער צווייטער וועלט קריג, די גרויסע מיינן אין מורח אייראפע. היסטארישע מנובעות און וואלוטעס. איינגענומען דורך מבין "אידיש אצות", פריש איבער געדרוקט שנת תשפ"ה לפ"ק. מאנסי צ"ו. (253 עמודים) הפצה ראשית נר למאור: 718-384-1324

לפרסם ספרים במדור "אוצרות הבאר" נא לשלוח שני ספרים להמערבת

אינטערנעט

אפילו מיט אן אזויגעווענעם גאר גוטן פילטער

איז פארט גאר שלעכט פאר א אידישע נשמה

מבאר רבותינו: 43 LORIMER ST. BROOKLYN N.Y. 11206

טעל: 718-218-6817 - פקס: 718-506-9629

כל הוכיות שמורות, ואסור להעתיק שום ענין מהגיליון בלי רשות המערכת

י"ל ע"י קהל אפסי ארץ ד'גאנשא - בנשיאות הגה"צ רבי א'עיוור יוסף פאליאק שליט"א

פרשת שמיני תשפ"ה לפ"ק